

# Ulven kommer

En monolog

Af Lise Bostrup

*Adam står i skovbrynet og spejder ud over landskabet. Der spilles noget let romantisk musik.*

*Adam ser ud, som om han kommer lige fra frisøren. Han er solbrændt og klædt i en fint, lyst, moderne tøj. Stilen brydes af nogle smarte gummistøvler (f.eks. mærket Jacobsen) og et meget dyrt udseende, avanceret kamera og en kikkert om halsen med teksterne Panasonic og Zeiss i små skilte, der dingler i korte snore.) Han har en hundesnor i hånden.*

*Baggrunden er et hvidt lærred med et billede af en mark med nogle får i højre side og nogle huse helt ude til højre. Man kan ane et Burgerking-skilt. Billedet skal forestille det, Adam ser, og han derfor zoomer man over mod mosen med dens træer og buskads over 2/3 af fladen og en sol på vej ned. Det er meget romantisk og idyllisk. Det er ved at blive mørkt, og baggrunden skifter mere og mere karakter.*

*Baggrunden tilføjes effekter digitalt. Nu kommer der en stor, hvid Schæferhund med logrende hale.*

*Adam begynder at tale.*

Kom så Lupus, så går vi.

*Der zoomes langsomt ind på mosen, som følger vi Adams bevægelser og ser gennem hans øjne. Hunden ses bagfra i småløb med logrende hale.*

*Hu-hu-hu! lyder det fra baggrunden, altså inde fra mosen*

Der er en ugle i mosen igen, Lupus. Sådant nogle havde vi ikke i alle de år, hvor mosen var tørlagt. Nu begynder genopretningsplanen at virke. Kan du høre, hvor den tuder?

Hu-hu-hu! Det er en hunugle! Det er let at høre forskel. Hunugler kan kun en melodi Hu-hu-hu! Hør, nu tuder hun igen. Uh-hu-hu! Kom til mig! Kom til mig! Der er ingen svar. Er der slet ingen hanugler i vores mose? Hannernes tuden er mere avanceret end hunuglernes. *Adam tager kikkerten op foran øjnene, og der zoomes ind på en lille moseugle oppe i et træ.* Se, der sidder hun jo. En hanugle kan synge forskellige små melodier. Den smukkeste er Hu, hu hu hu, huuu! Hu, hu hu hu, huuu! Her, her styrer jeg, forsviiiiind! Her, her styrer jeg, forsviiiiind!, Der er ikke andre hanugler, der skal føre sig frem i hans territorium!

Hu-hu-hu! Hu-hu-hu!

Stakkels lille uglepige. Hun er skruk. Se, hvordan hun sidder og pudser sine fine fjer. Hun er så blid og smuk, men til ingen verdens nytte. Her er ingen hanugler. Men hunnerne kalder alligevel. De tror, de kan lokke hanner til, men mosen skal lige sumpe lidt mere til og få lidt mere let uglebytte. Når der kommer flere mus, rotter og harer til, skal de store hanugler nok komme, og så skal hanner og hunner synge duet! Det bliver en fest. *Han sukker lykkeligt.*

*Lupus hiver i snoren. Den vil videre. Adam har hånden strakt ud, som han har den i snor. Han følger med ind i mosen. Det er hele tiden Lupus, der tager initiativet til at komme videre, og Adam, der falder i staver over mosens lyksaligheder. De går videre. Lupus har fået færten af noget og prøver at komme hurtigere frem.*

Det var godt, vi fik den dræning stoppet, så der kunne komme noget mere vand i mosen. De tossede bønder var tæt på at udrydde hele området diversitet. Dyr, fugle, små og store fisk bukkede under, mens de pengeglade bønder strøede om sig med gødning og gift, så de kunne udnytte jorden i egen interesse.

Lupus: Vuf vuf vuf-vuf-vuf.

Nej, rolig nu, ikke så meget vuf vuf vuf. Du skræmmer den lille rotte! Se den har en lille rotterede dernede. Hvor mange unger mon den har? En, to, tre – det er ikke til at se *Han drejer på kikkerten, og vi ser ned i en ulækker rotterede, hvor der foruden rotteungerne er fjer og rester af fugle* En, to, tre, fire, fem ...

Lupus: Vuf vuf vuf vuf vuf. *Den igen og hiver voldsomt i snoren for at komme hen mod rotten. Adam sukker, kager kikkerten fra øjnene, trækker langsomt lidt af hundesnoren ind og tager nogle skridt i retning af rotten, men standser så og tager kikkerten op ser omkring sig og op i luften.]*

Måger: Wha-wha, wha wha. *Adam sætter kikkerten for øjnene.* Måger! Hvad skal de tossede fugle her i vores mose?

*Der falder en mågeklat ned på Adams pæne jakke.*

Føj, føj, føj. *Han tager en Kleenex op af lommen og tørre ihærdigt.* De skidne, skidende måger hører til ved havet, og kun der! Deres skrig er en hån mod solsortene og stærenes smukke sang. Der mangler stadig i meget i vores genopretning af det danske dyreliv. Hvor er de gamle marabustorke, som bragte de små børn til Danmark fra Nilens vande? Hvor er de kvækkende, grønne frøer, som prinsesserne kyskede? Hvor er kronhjortene, der løb ved udkanten af de vildtvoksende, grønne bøgeskole, og kongeørnene, der svang sig op mod himlen, og som med deres kraftige næb og enorme vingefang inspirerede os til gerninger, der var større end os selv? Hvor er de prustende vildsvin, de listige ræve og de store ulve, hvis tuden kunne høres over det ganske land for 200 år siden. De er væk! Pist væk. Egoistiske mennesker har skudt dem, eller ødelagt deres livsgrundlag ved at dræne moserne, fælde skovene, dyrke jorden og bygge diger, dæmninger og hegn overalt. Men der er dog begyndt at vise sig små håb. De store vildsvin og de smukke ulve er ved at finde vej op i Jylland. Bønderne jamrer, men lad dem jamre i fred, og den smule hegn, politikerne har fået sat op ved grænsen, skal vi snart få fjernet.

Lupus: Vuf vuf vuf vuf vuf. *Den hiver voldsomt i snoren for at komme ud af mosen.*

*En ræv løber lynhurtigt over bagskærmen ud af mosen med retning ud af mosen. Adam hiver kameraet frem.*

Hov stop du der Mikkel Ræv, så jeg kan få dig på kornet! *Han vender sit kamera væk fra mosen og ud mod marken, og vi følger hans blik. Han trykker på kameraet adskillige gange.* Bingo! En ræv i fuldt firspring! Sikke et billede! Det skal nok få en 30-40 likes på Facebook, når jeg får det sat det op i aften. Bare noget shit, at jeg fik Burger Kings reklame med på billedet. Håber jeg kan få det fjernet med photoshop. Det ser jo bedre ud med en ræv i naturen. Hvorfor løber den dumme ræv også ind i byen, når den kan hygge sig i mosen? Hov, hvad ser jeg nu? Den hopper op i skraldespanden, og hvad er det? Nu er den ikke alene mere. Der er en, to, tre, fire andre ræve i gang med at tage for sig af Burgerkings af retterne i restaurantens skraldebøtter. De skulle nu passe bedre på deres affald, skulle de!

*Man ser i skumringen mange ræve ved væltede skraldespande, kredsene måger, mus og rotter ved jorden. Adam tager kikkerten ned. Nu er der også flagermus i luften.*

*Hu, hu hu hu, huuu! Hu, hu hu hu, huuu! Hanuglens lyd høres i et virvar af lyde, og pludselig langt borte fra lyder et ulvehyl. Lupus spidser øre, stikker studen i vejret og huler med. Adam tager kikkerten for øjnene, og vi ser med ham en ulv stå i en lysning og hyle mod månen, som er kommet op. Uhuuuuuu huler ulven. Uhuuuuuu svarer Lupus. Det gentages.*

*Fy for den lede! Nu er der ulve i mosen igen! Og du Lupus, du synger med dem! Det havde jeg ikke ventet af dig. Der ses en skygge, der ligner et gruppe vildsvin, der kommer andre aggressive lyde.*

*Adam vender sig om og styrter ud af scenen, mens der spilles noget dramatisk Wagner-agtig musik.*

Lise Bostrup, Herlufsholmvej 11, 2720 Vanløse, 38743600 LiBostrup@gmail.com